

عنوان مقاله:

روشهای نو در طراحی فضای آموزشی کودکان با محور ارتقاءخلاقیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محدثه عرفانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات گیلان، گروه معماری و هنر، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر، با پیشرفت تکنولوژی و بهبود بهداشت روند افزایش جمعیت رشد افزاینده ای را داشته در نتیجه جوامع با خواسته ها، نیازهای و کمبودهای متعددی روبرو شده اند. یکی از این نیازها، نیاز آموزش صحیح و کارآمد کودکان می باشد چراکه زندگی ماشینی کودکان را از کوچه ها و خیابانها به درون خانه ها و جلوی رسانه ها کشانده و کودک را از تجربه و کنکاش باز داشته است و ذهن جستجو گر آنها تنها محصور دادهای رسانه ها گشته و قدرت پردازش و خیالپردازی آزاد را از آنان صلب می کند. اما محیط آموزشی که بتواند کودکان را در خود جای داده و اجازه تعامل با دوستان و امکان تجربه مسائل را بدانها بدهد و بر ذهن و خلاقیت آنها موثر واقع شود چه فاکتورها و خصوصیات را دارا است؟ در واقع این تحقیق سعی به بیان ویژگی های محیطی موثر بر عوامل تسریع کنند و پرورش دهنده خلاقیت در کودکان 3 تا 6 ساله را دارد چراکه دوران کودکی مهمترین زمان در پرورش خلاقیت است. حال علم و هنر معماری را در کنار راهبردهای روانشناسی رشد کودکان و فاکتورهای آموزشی نوین، قرار می دهیم تا به طرح اصولی معمارانه برای خلق فضای آموزشی در راستای ارتقاء انگیزش و خلاقیت دست یابیم

کلمات کلیدی:

کودکان-انگیزش و خلاقیت-محیط آموزشی-تجربه مسائل-روانشناسی رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361896>

